

GÖTEBORGS UNIVERSITET

Det här verket har digitaliseringen i ett samarbete mellan Litteraturbanken och universitetsbiblioteken i Göteborg, Lund, Umeå och Uppsala.

Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den tolkade texten kan innehålla fel.

Därför bör du visuellt jämföra den tolkade texten med de scannade bilderna för att avgöra vad som är riktigt.

Om du anser dig ha upphovsrätt till detta material, ber vi dig vänligen kontakta Göteborgs universitetsbibliotek.

The digitisation of this work is a collaboration between The Literature Bank and the university libraries in Gothenburg, Lund, Umeå and Uppsala.

All printed text is OCR processed into machine readable text. This means that you can search the document and copy its text. Older documents with print in poor condition can be hard to process and may contain errors. Compare the interpreted text visually to the scanned image to determine what is correct.

If you believe you own the copyright to this work, please contact the Gothenburg University Library.

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

LB

LUND
UNIVERSITET

UPPSALA
UNIVERSITET

Universitetsbiblioteket

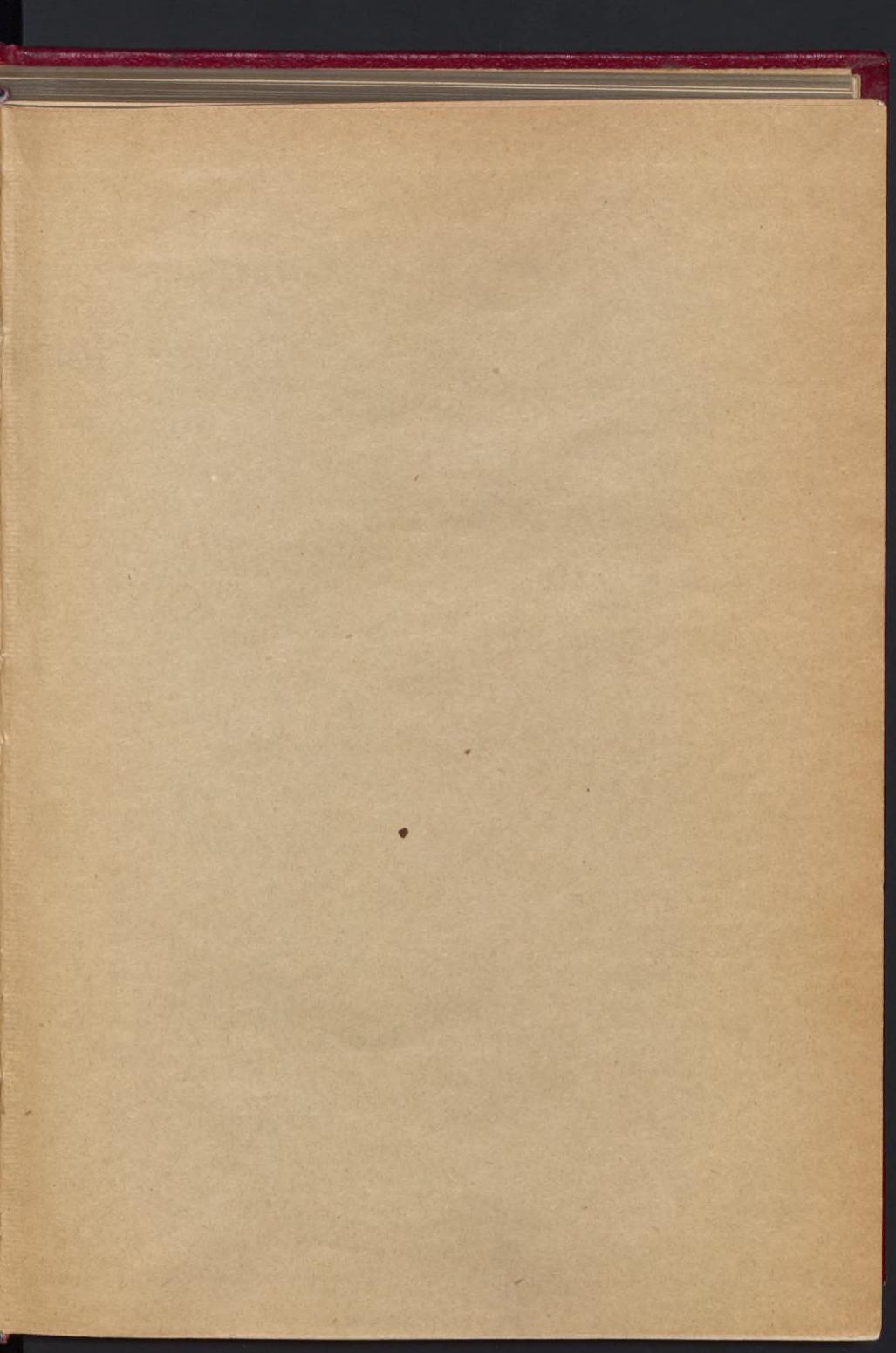
VISOR OCH KUPPLETTER

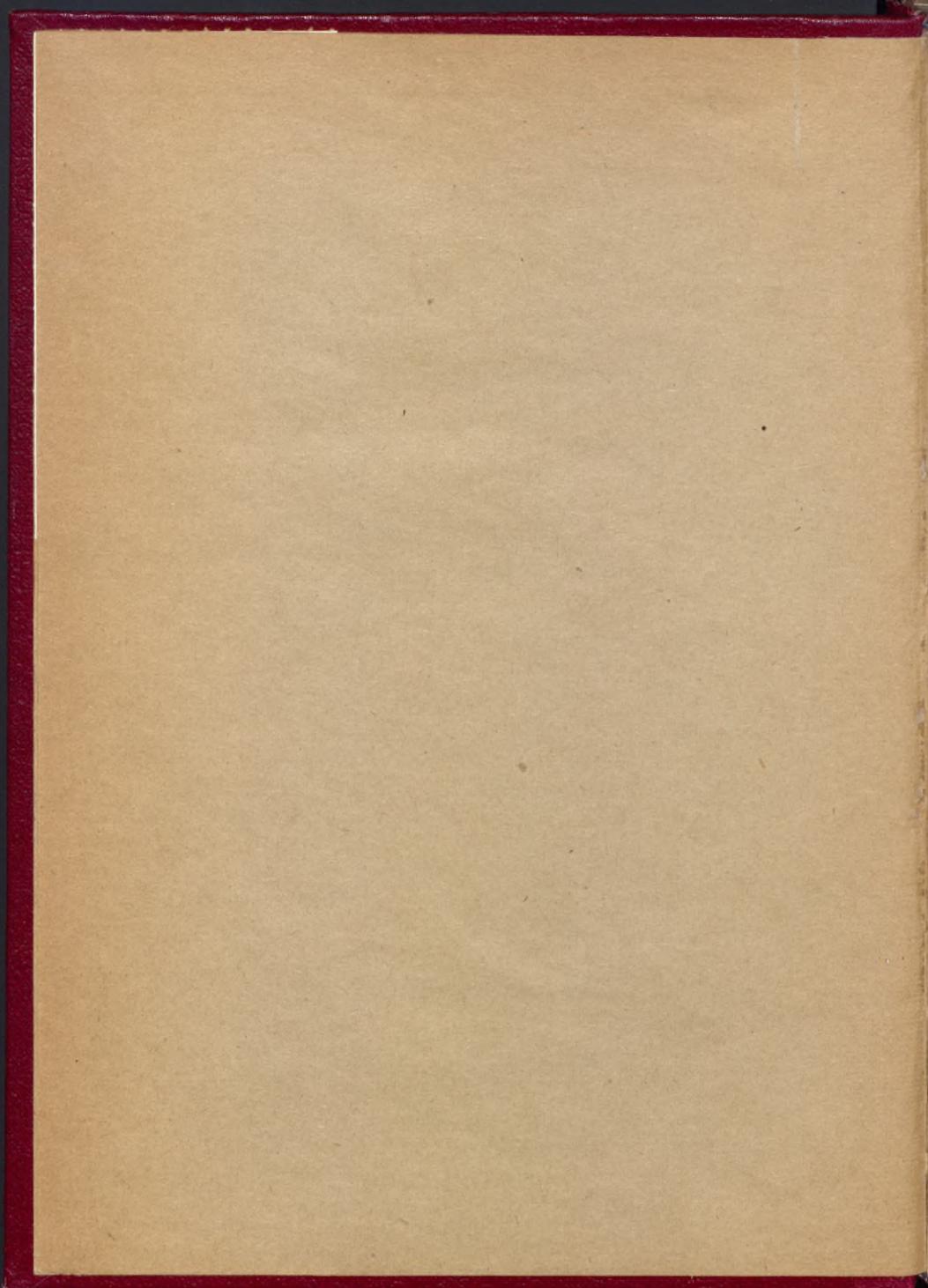

Allmänna Sektionen

Musik
Sv.
Noter
Vokal

L2. H14
45

Erling Vallmarks
Visor och Kupletter
med Piano.

Stockholm, Abr. Hirsch.

STOCKHOLM, 1879.
AFTONBLADETS AKTIEBOLAG.

TILL DEN GLÄDA SÅNGENS VÄNNER.

Jag sänder första knippan ut att vandra;
Om den går bra så kommer snart den andra.

ERNST WALLMARK.

Innehåll.

- N:o 1. Ej trogen kärlek kan ett motstånd lida. Kupletter ur »*Den svaga sidan*».
» 2. Fotografen är nu på modet vorden. Ur »*Kusin Pettersson*».
» 3. Tag ditt glas och drick ur. Dryckessång ur »*Marinettes små skälmstycken*».
» 4. Hur mången uti unga dar. Kupletter ur »*Kusin Pettersson*».
» 5. Två duvor byggde bo i skogen. Romans ur »*Den som är borta ä' alltid bäst*».
» 6. Hur ser man ej i staden gå. Ur »*Hvetebröd och rågbröd*».
» 7. Stockholm är minsann en alltför lycklig stad. Kupletter ur »*Kalle Pettersson*».
» 8. Det läter ej sig rygga. Kupletter ur »*Lilla Susanne*».
» 9. Man vet ju att qvinnan förmår. Kupletter ur »*Nyckeln till kassakistan*».
» 10. Ja, fotografen, ska ni tro. Kupletter ur »*Kalle Pettersson*».
» 11. Tag ditt glas och skänk i. Dryckessång ur »*Fru Michauds illusioner*».
» 12. Hvar man, så är ju verldens lag. Kupletter ur »*Alltför misstänksam*».
» 13. I industrien man mig medge lär. Ur »*En populär föreläsning*».
» 14. O bleka måne der. Romans ur »*Från jorden till månen*».
» 15. I Södertelge var mor min bagarenska. Kupletter ur »*Hvetebröd och rågbröd*».
» 16. Här ser ni en glad och toujour expedit. Visa ur »*Affärer*».
» 17. Nog finns här i lifvet en mängd ledsamheter. Kupletter ur »*Kalle Pettersson*».
» 18. Gardistens glädje den är klen. Kupletter ur »*En qvarglömd kines*».
» 19. I gamla Svealand. Duett ur »*En qvarglömd kines*».
» 20. Om någon mände fråga. Kupletter ur »*En qvarglömd kines*».
» 21. I balsalens kronor så klara. Sång ur »*En fånges sista natt*».
» 22. Om ej bagarns skrä funnes till. Kupletter ur »*Hvetebröd och rågbröd*».
» 23. Det finnes en konst här i verlden. Kupletter ur »*Den sjette*».
» 24. Jag Bacchus såg en gång. Ur »*Orpheus i underjorden*».
» 25. *Sångaretröst*. Nu är vinter igen.

Derjemte:

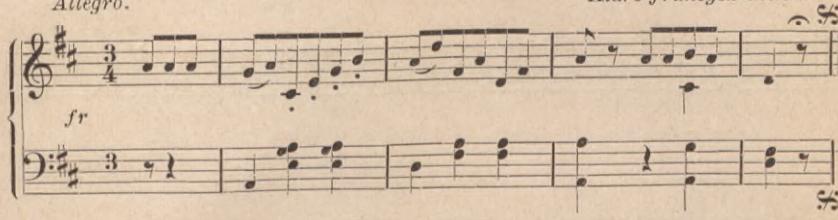
Doktor Faust, Komisk solo-opera i en akt.

N:o 1. Flickornas svaga sida.

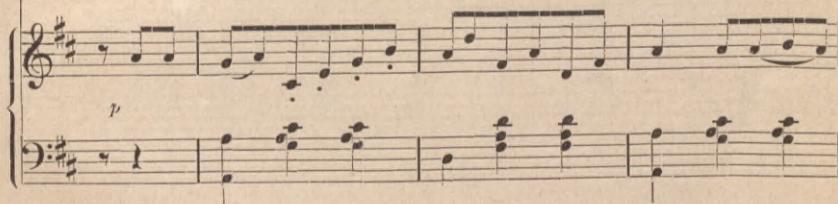
Kupletter ur vaudevillen "Den svaga sidan".

Allegro.

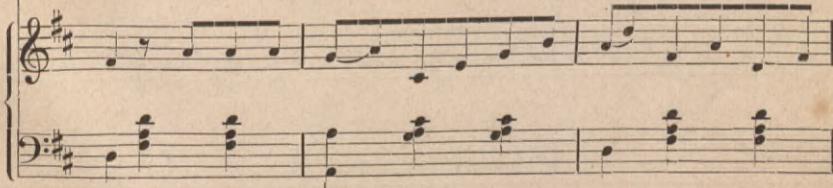
Aldre fransysk melodi.

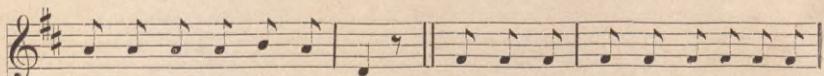

Ej tro-gen kärlek kan ett motstånd li - da; I trots af allt han må-ste må-let
Att en dan - sös i kär-leks bo-jor smi - da Bör gå för hvem som helst liksom en

nå, Ty hvor - je flic - ka har sin sva - ga si - - da Som det är,
dans, Ty snart man träf - far hen-nes sva - ga si - - da Med smic-ker,

kon - sten just att träf - fa på. För en lo - rett be - höfver man ej
nip - per och ju - ve - lers glans. Men med gri - set - ten går man ej så

A continuation of the musical score with two staves. The bass clef staff includes a bassoon part.

bi - da Den som har pen - gar hon ej ger - na skyr Och lätt - tast
vi - da Hon är med - gör - lig på så mån - ga vis Och lätt man

A continuation of the musical score with two staves.

träf - fas hennes svaga si - da Med vagn och hästar och en grann pa - ryr. Med borgar -
träf - far hennes svaga si - da Med vin och tårtor och en jemn kur - tis. Må bö - ne

A continuation of the musical score with two staves.

flic-kan plär det sak - ta skri - da Hon bå - de tillgjord och för- sig - tig
sy-stern öf - ver syn-den qvi - da Och ta - la jemt om späkning och mo-

ür, Men lät - tast träf-fas hen - nes sva - ga si - - da Om man för-
ral, Man träf - far of - ta hen - nes sva - ga si - - da Med from-ma

står att spe - la öm och kär. En frö - ken skön och stolt som en Ar-
mi-ner och med gran - na tal. Men e - mot o - skulden är värst att

mi - da, Hon iöls - kar ä - ra och ga - lan - te - - ri, Men lätt man
stri - da. Hon är så skygg, så se - de - sam och blyg; Och för att

träf-far hen-nes sva - ga si - da Med no - bel håll-ning, käns-la och ge-
träf - fa hen-nes sva - ga si - da Får man för - sö - ka län - ge och i

ni ! Dock kan ej kär - lek län - ge motstånd li - da Och om sin

smyg !

se-ger in - gen twif - la må, Ty hvor - je flie - ka har sin sva - ga
 si - - da, Som det är kon-sten blott att träf - fa på.

N:o 2. Fotografivisa.

Ur lustspelet "**Kusin Pettersson**".

(Samma musik som föregående.)

N:o 3. Dryckessång.

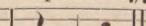
Ur vaudevillen "Marinettes små skälmstycken".

Duettino.

Tempo di Valse.

Hagemeister, Morgenbelustigung-Vals.

Scapin.

f Tag ditt glas _____ och drick
bräd - - - - da - de

ur! _____ På sin ro - - - si - ga sky _____ Hel - sa
glas _____ och en mun - - - tran - de sång, _____ Kan ej

gläd - - - - - jen väl - kom - - - men, lät sor - - - - ger - na
sin - - - - - net bli tungt _____ el - ler da - - - - gen bli

1:sta gången 2:dra gången Begge

fly. Pascar. Ja vid lång! Klang! Un-der

Scap. Pasc.

skämt och glam! Och med fröjd och lust! Ja med fröjd och lust!

Begge.

Klang! Dan-sar glädjen fram Ur gyll - - ne druf - - vors

Scap. Pasc. Scap. Ack!

must!
Här-li-ga saft!
Här-li-ga saft!

f *p*

Scap.

glö-dan-de, tju-san-de, Pasc.
Döf-van-de, ru-san-de, O, hvilken

Pasc. Scap. Ack! Begge

kraft Ja, hvil-ken kraft Bor i den skumman-de
Begge

Begge.

saft! — Hell drufvor-nas gud, Du som ger
 glans åt nö - - jet, Färg åt lö - - jet! Dig — vill jag

*) Coda.

pri - - sa högt vid ju-blän-de sån - - gers ljud. Ja med

* Härifrån sjunges andra kupletten dal (se texten) och sedan Codan.

ker en gång!

ff

ff

N:o 4. Kupletter.

Ur lustspelet "Kusin Pettersson".

Allegretto.

Tysk melodi.

f

p Hur mången u - ti

p

un - ga dar Som sig en li - ten hu-stru tar Att äl - ska u - ti

fröjd och fred, Men som blir kug-gad, kug-gad, kug-gad, kug-gad, kug-gad,

kuggad, kuggad, kuggad med be-sked ! Ty knappt ett år än - nu är om Förr'n

poco rit. *a tempo*

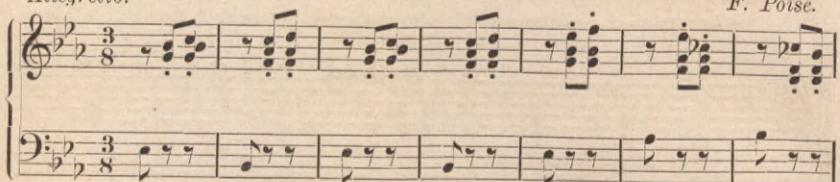
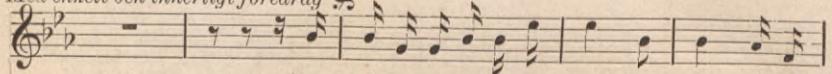
bladet vändts så småningom Och hustrun förr så from och söt, År nu en rig-tig

peppar-peppar - peppar-peppar - peppar-peppar - peppar-peppar - nöt!

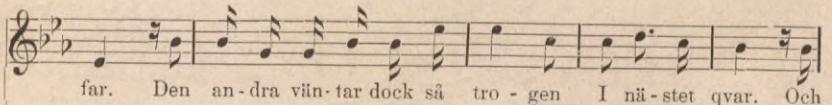
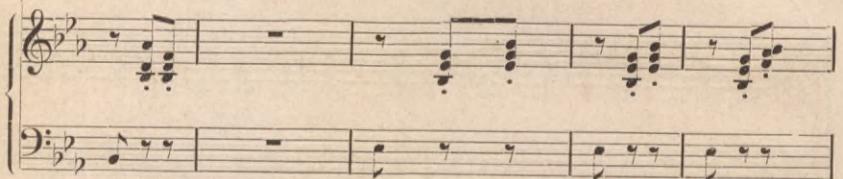
f

N:o 5. Dufvans aftonbön.

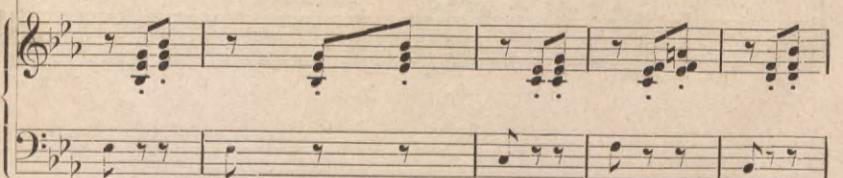
Romans ur "Den som är borta ä' alltid bäst".

*Allegretto.**F. Poise.**Med enkelt och innerligt föredrag*

Två duf-vor byggde bo i sko - gen. En af dem

far. Den an - dra viñ - tar dock så tro - gen I nä - stet qvar. Och

rall.

hvar-je af - ton förr'n hon re - - der Sitt göm - da bo. Hon

segue

rall.

iin-nu för den vännen be - - der Som svek sin tro!

segue *a tempo*

D. S.

N:o 6. Det nya modet.

Ur lustspelet "Hvetebröd och Rågbröd".

*Allegro ma non troppo.**Tysk polkamelodi.*

Hur ser man ej i sta-den gå Så män-ga stumpor små Med

stor chig-non i nac-ken satt Och på den en li - ten hatt!

Hvar klädning nu är snörpt och smal,

Just som ett pa - ra - pfly-fodral!

Ty det gör växten mer pi-kant, Ko - kett och e - le-

D. C.

gant. Man fram-till å' så slät och rak, Men har dess me - ra bak!

N:o 7. Stockholms märkvärdigheter.

Kupletter ur folklustspelet "Kalle Pettersson".

*Allegretto giocoso.**Tysk melodi.**Fine.*

Stockholm är min-sann en alltför lycklig stad, Ki - li - vip - pom vej!

Fürst så ha vi här vår stol - ta vakt - pa - rad, ki - li - vip - pom, vej!

Om pa - ra - den in - te gin - ge al - la dar, Ingen jungfruskull' i staden blifyva qvar.

Tjo - fa - ral - la, Tjo - fa - ral - la, Tjo - fal - le -ral - li - - rej!

fr D. Segno.

N:o 8. De stygga karlarne.

Kupletter ur vädevillen "Lilla Susanne".

A. Conradi.

Allegro.

80

Det lä-ter ej sig ryg-ga Och kan be-vi-sas

loco.

litt, Att män-nen är ro styg-ga På al-la vis och sätt. Vi

stackars qvinnor al - la, Vi iiro of-fer blott, De gräla och be-

poco rall.

fal-la, Men vi fä ly - da blott Och dock, hur det för - kla - ra? Vår

Allegro.

üm - het vi dem ge! — Hur svag man dock kan va - - -

-ra För styg - - ga kar - - lar - ne! Hur svag man
 dock kan va - - - - - ra För styg - - ga kar - - lar - ne! -----

N:o 9. Tårens makt.

Kupletter ur vaudevillen "Nyckeln till kassakistan".

*Moderato.**Gammal melodi.*

G *#* - | : z z z z | z z z z z z z z |
G *#* 6/8 *mf* z z z z z z z z | z z z z z z z z |
G *#* 6/8 p z z z z z z z z | z z z z z z z z |

G *#* z z z z z z z z | z z z z z z z z |
mår oss ej täm - ja med hot, Men bör - jar hon grå - ta straxt
G *#* z z z z z z z z | z z z z z z z z |
z z z z z z z z | z z z z z z z z |

G *#* z z z z z z z z | z z z z z z z z |
fal - ler man till hen-nes fot Och lä - ter sig ge - nast af
G *#* z z z z z z z z | z z z z z z z z |
z z z z z z z z | z z z z z z z z |

hén - ne be - ve - ka Och vill lil - la tå - ren så ger - na bort-sme-ka, Så

är man en slaf Förr'n man or - det vet af För en tår.

N:o 10. Fotografin.

Kupletter ur lustspelet "Kalle Pettersson".

Samma musik som föregående.

N:o 11. Dryckessång.

Ur komedien "Fru Michauds illusioner".

F. von Suppé.

Allegro con brio.

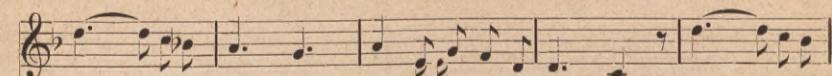
Tag ditt glas! Tag ditt glas! Och skänk i af drufvans
con brio marcato assai
 blod! Aek! Ljusfva dryck, purpuröd, spe-gel-klar! U - ti
 re - na kristallen du blän - - ker Och en fröjd åt värthjerta du skän - ker Så
fz

f marcato

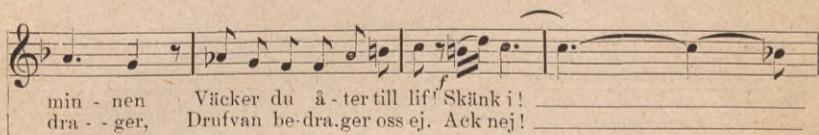
sa - ligt un - der - bar. Ack! _____ Kom, o

kom! I din skummande flod Jag de jor-di-ska sorger-na drän - ker Och blott

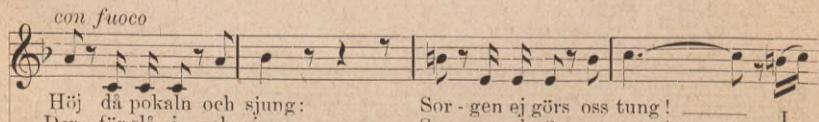
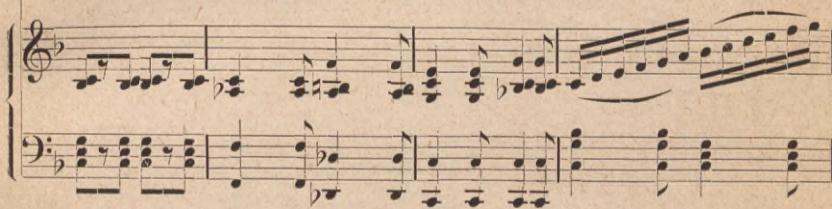
nju-ter så el - dig och öm Af din ru - san - - de dröm.

I g:n I våra sin - nen Kärleksflamman du tän - der, Tju - - - sande
2 g:n Tår - - na så fa - - ger, Älskad med lidelsens vär - ma. Lätt oss be-

min - nen Väcker du å - ter till lif! Skänk i!
 dra - - ger, Druvan be-dra-ger oss ej. Aek nej!

Höj då pokalen och sjung: Sor - gen ej görs oss tung! — I
 Der - för slå i och sjung: Sor - gen ej görs oss tung!

crescendo assai

pur - - - - purström All o - - - ro göm! Ja,
 Drick sällhet och hopp o. nytt mod Ur den skummande

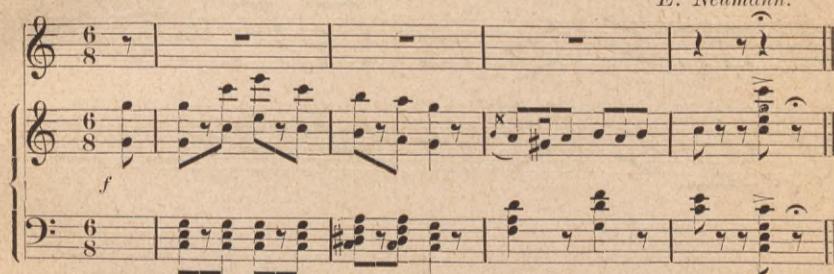
Dal Segne

1:a gången 2:a gången

 flod! Ljufva flod! All o - ro glöm och bää-garn töm! Ja,

N:o 12. För täcka könets skull.

Kupletter ur lustspelet "**Alltför misstänksam**".*E. Neumann.*

fast man gammal blir och grå, Slår hjer - tat li - ka ömt än - då.

Den skälmska blick och kin-dens ros Med

vårt för-nuft fly lätt sin kos, Man blir så varm, så känslöfull!
poco ritenuto

Hvad gör man ej, hvad gör man ej för tåc - ka kö - nets

p

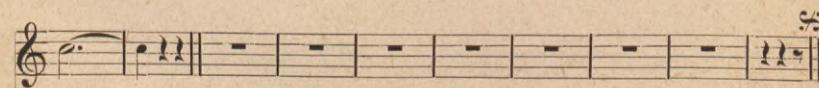
3/4 time signature, bass clef.

skull? — Hvad gör man ej, hvad gör man ej för tåc - ka kö - nets

mf

3/4 time signature, bass clef.

skull!

f

3/4 time signature, bass clef.

N:o 13. Nyttan af Aseptin.

Ur nyårsskämtet "En populär föreläsning".

Gammal melodi.

p I in - du - strin man mig med - ge lär Att längt vårt se - kel har
 Men a - sep - ti - nen det bää - sta är Som nä - gon död - lig upp-

hun - nit; *f* Ty all - ting gam - malt, som var kas - se - radt Kan
 fun - nit.

nu med ens bli som re - no - ve - radt Af *p* a - sep - tin! *D. C.*

N:o 14. Apostrof till Månen.

Romans ur operetten "Från jorden till månen".

*Andante non troppo.**Musik af J. Offenbach.*

Andante non troppo.

Musik af J. Offenbach.

ble - ka mä - ne der, Nattens glän-san-de ö - - ga, Som,

följd af stjer-nors här, Flammor tyst i det hö - - ga! När den

slum - - ran-de verld Du i silf - ver ses höl - - ja, Med

cres - - cen - - do suivez

dig jag vil - le föl - ja På din natt - li - ga färd!

Moderato.

Allt syns mig tomt på jorden här, I him-len der Visst bätt-re är Du

Moderato

p

rit.

må-ne klar, O kun-de jag Till dig få fly, — få fly en dag!

suivez m.f.

N:o 15. Bagarevisan.

Kuplett ur lustspelet "Hvetebröd och Rågbröd".

Moderato.

Mel. Gammal Svensk folkvisa.

I Söder-tel-je var

(Bagarevals)

mor min ba-ga-re - en - ka Och sådde kringlor och skorpor med, kan ni tänka. Jag

min-nes än hur vid dör-ren satt der och ding - la En riktigt ståt-lig och

(Bagarevals)

grann förgyl - lan-de kring-la. Tra - la - la-la-la-la-la-la-la-la-la

N:o 16. Vernamopoportern.

Handelsexpeditens visa i lustspelet "Affärer".

Moderato.

Mel. en af E. Böghs visor.

Här ser ni en glad och tou-jour ex-pe-dit, Som ki-lar kring landet båd'
hit och dit. Ej nä'nsin ni fin-ner en karl, ta mig fan, Mer rapper och fif-fig och

van! Och profver jag har från de stör - sta hus; Jag gör i ei-gar-re,

med öfvertygelse

tvål och ljus, I skültran, i lutfisk, i talg och fett, Men min porter, den å' nummer

ett! Ja, min por-ter, den å' nummer ett!

N:o 17. Misstag på person.

Kupletter ur lustspelet "Kalle Pettersson".

Tempo di Valse.

Mel. af A. Conradi.

Nog finns här i lif - vet en mängd ledsam-

heter, Men hvad som jag tycker är värst af för - ter Och som gör en omak på

hvarje fa - son, Det ä' när nā'ngång man tar fel på per - son, Det ä' när nā'n -
 gång man tar fel på per - son.

Dal Segno

N:o 18. Gardisten.

Kupletter ur nyårskämtet "En qvarglömd Chines".

Musik af Hervé.

Gar - distens glädje den i' klen, Det

fär han allt pro - - be - ra, Han ba - ra har fått si - na ben För

att med dem mar-sche-ra. Båd' takt och tu och di-sciplin Så fli-tigt han stu-

de - rar Så han blir e-xer - cis-maskin Åt den som kommen-de - - -

(Skriker) *f*
rar. Ej på jorden här för-visst — Någon vär-re har de',

Än en stackars lif-gardist — vid det Andra Gar-de'! Ej på
 jorden här förvisst — Någon värre har de', Än en stackars lif-gardist,
 Än en stackars lif-gardist Vid det An - dra Ga - ar - - de! — I

I exercisttempo

(jodlande)

ett och tu! I ett och tu och tre! *f* La-i-to! La-i-to!

La - la - la Tjoh!

N:o 19. Poliskonstaplarnes Duo.

Ur nyårsskämtet "En qvarglömd Chines".

Marziale.

Gammal melodi.

I gam - la Sve - a - land
Och den som mot oss står Vi
Med

I gamla Svea-land, Vi
Och den som mot oss står, Med

m.f

v

å - ro statens hö - gra hand. Vi å - ro sta - dens tjen - ste - män, o -
kroppen of-tast plik - ta fär.

å - ro statens hö - gra hand. Vi
kroppen of-tast plik - ta fär.

ja, o - ja, Som upprätt-hålla ordningen, Rätt bra, rätt bra. Och
 äro stadens tjenstemän o-ja, o-ja, Som upprätt-hål-la ordningen, Och

u-tan oss, med land och sta', Det gick för den och den! |||
 u-tan oss, med land och sta', Det gick för den och den! |||
 m.f

N:o 20. Vaktmästaren.

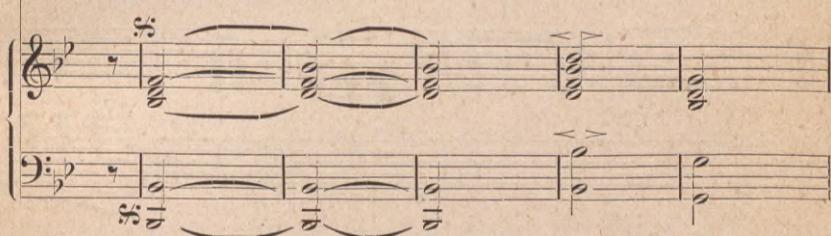
Kupletter ur nyårsskämtet "En qvarglömd Chines".

Mel. Juvenalvisan.

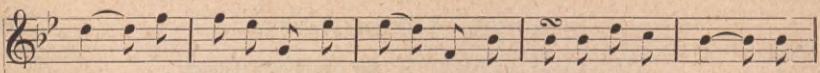
Recit. & ad libitum

Om någon månde frå - ga: »Hvad är vaktmästaren?» »Hvad är vaktmästa-

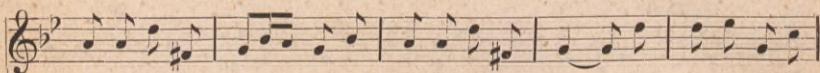

ren?» Det är, så shall man sva - - - ra, En man med takt och

chic, Som kunnig må-ste va - - ra Och jemt i be-nen qwick! För

al - la skall han bu - - - ga Och svänga lätt på klack, Till allt han måste

du - ga Och helst gå klädd i frack, — Till allt han måste du - - ga Och

No 21. Valsens tjsuning.

Sång ur vaudevillen "En fånges sista natt".

Tempo di Valse.

1:sta g:n | | 2:dra g:n |

pa - ra Med ju - ve-ler - nas blixtrande glans.
svin - ga Dig så lätt i en y - rande dans! I min

famn nu du slu - te dig Mot mitt hjer - - - - ta du
läp - - - - par de blö - da så Di - na kin - - - - der, de

lu - te dig Oeh i val - - - - sen du fül - je mig Famnad
glö - da så Di - na ö - - - - gon de mil - da blå Blic - ka

Fine.

1:sta g:n 2:dra g:n

om _____ af min fjettrande arm. Di-na
skyggt _____ ned i fläm-tande barm! — Ack, hur

Fine. p

lätt det skul - le va - ra Att u - ti en så - dan stund

Få till an - - dra verl - dar fa - - ra Med ett le - - en-

de på mund, Att få lem - - na lif - - vets ö - - den

Lyst af var - - ma blic - - kars brand Och att än i

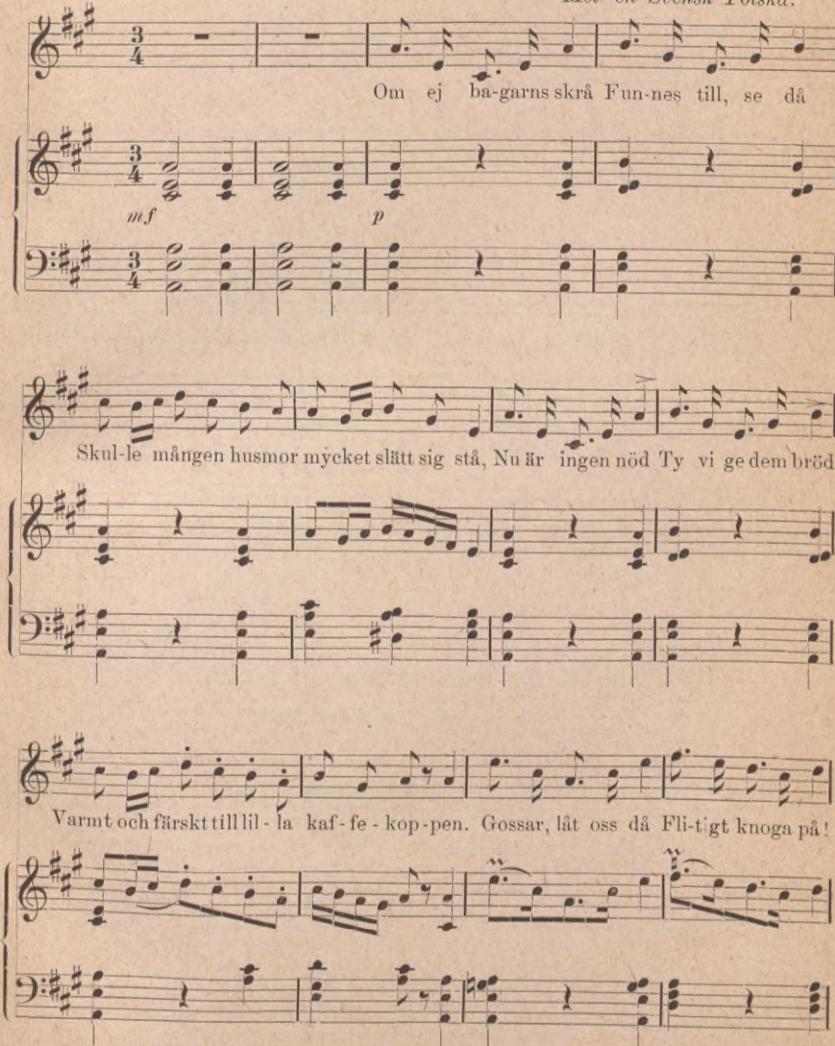
sjelf - - va dö - - den Trye - - kas af en vän - - lig hand!

*f D. C.
al fine.*

N:o 22. Bagaregesällen.

Kupletter ur lustspelet "Hvetebröd och Rågbröd".

Mel en Svensk Polka.

Om ej ba-garns skrä Fun-nes till, se då
 Skul-le mången husmor mycket slätt sig stå, Nu är ingen nöd Ty vi ge dem bröd
 Varmt och färskt till lil-la kaf-fe - kop-pen. Gossar, lät oss då Fli-tigt knoga på!

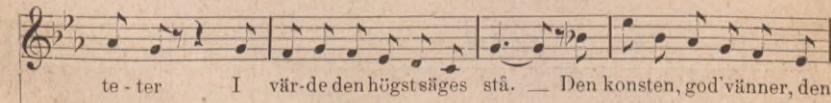
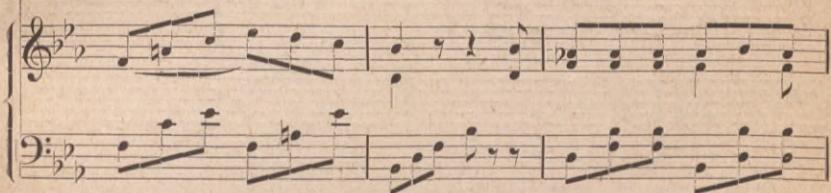
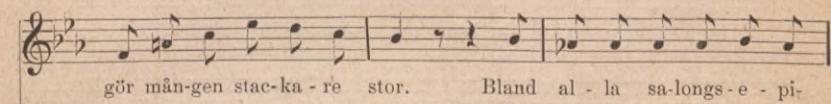
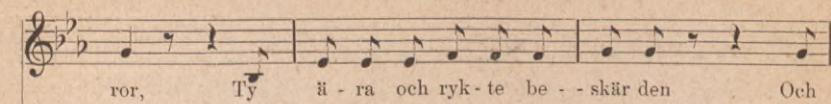
Kring - lor, skor - por, rân, Giff - lar, man - del-spän, Allt ska' va - ra klart,

Ty hit - åt helt snart Lun - ka sta-dens jungfrur he - la trop - pen!

N:o 23. En man "comme il faut".

Kupletter ur vaudevillen "**Den Sjette**".*Med ledigt föredrag, ej för fort.**Musik af förf.*

Det fin - nes en konst här i verl - den, Hvar - af män-gens ö - de be -

he - ter att va - ra en man *>comme il faut!>* Den konsten, god vänner, den

he - - - ter: Att va - ra en man *>comme il faut!>*

N:o 24. Hymn till Bacchus.

Ur Op. "Orpheus i Underjorden".

Allegretto.

Musik af J. Offenbach.

Jag Bacchus såg en gång

Under drömmarnas y - - - - ra. Han på sitt vin-fat

satt med en blick så för - nöjd, Och

honom runt omkring stämde Fauner sin ly - - -

rit.

Och de sjöngo med fröjd;

rit.

à tempo *Ritenuto*

E - vo - e!

à tempo *Ritenuto*

à tempo *Ritenuto*

e! Din hel - ga flam - ma E - vo - - e!

Upptänd hos mig! E - vo - e!

e! Dig vill jag pri - sa E - vo - - e! Hell Bacchus dig! E - vo-

f

e! Hell Bacchus dig! E - - vo - - e! Hell Bac - chus dig! E - vo-

Ad libit.

e! Hell milde fa-der Bacchus hell dig!

f

Allegro

1:sta gången | 2:dra g:n |

à tempo 1:o

p f

N:o 25. Sångaretröst.

Min egen lilla visa.

Allegro Moderato.

Enkelt men med känsla.

Nu är vin - ter i-gen och högt öf-ver mig står Ma - je -

p

stü - tisk den stjernri - ka qväll, Och en i - san - de vind med hvar

stund som förgår Sve-per snö kring pa-lats och kring tjäll. Derför

finns, Sit - ter hel - dre al - len i mitt tys - ta gemak Och för-

viss - na - de fröj - der - na mins.

ad libit.

D. S.

Doktor Faust.

Komisk Solo-opera
i en akt.

Doktor Faust.*)

Komisk Solo-opera i en akt af E. och C. B.

Person: *Calle Knubb*, Snickaregesäll.

Theatern föreställer en verkstad med en hyvelbänk.

N:o 1.

Allegro.

Calle Knubb (*inkommer*).

Jag
Se'n
Der

gick i - går med *ettan krisch* På flickan att mig lif - va; Då fick jag se på
der jag fätt mig krångla fram, Så tog jag plats be-hün-digt På ryg - gen af en
läg jag som på en di - van, Såg opra n, som har fe - let Att va - ra allt för

*) Uppförd å flere enskilda soiréer i Stockholm.

en affisch Man Fa-ust skul-le gif-va. Som jag den opran al drig sett Fast
 tjoock madam, Som jäm-ra sig e - ländigt. Vär lugn, sa' jag, och håll er still, Här
 full af fan, Ty fan är med i spelet. Jag skall be-rät - ta, om till slut Ni

den berömts så vi-da, Så köp-te jag mig en bil-jett. På fem - te Radens
 hjel-per ej att strida, Ty man får lig - ga hvarman vill På fem - te Radens
 blotten stund vill bi-da, Hur den - na op - ra tar sig ut Från fem - te Radens

si-da, på fem - te Ra-dens si - da.
 si-da, på fem - te Ra-dens si - da.
 si-da, från fem - te Ra-dens si - da.

Jo — först när ridān går opp, så får man se en gammal stofil sitta och läsa i
 en stor husförhörsbok. Han är klädd i en gentil sammets-nattrock, och tofflor har

han tio gånger snyggare än mästarns frus, men det har han också råd att bestå sig, eftersom det står på affischen att han är doktor. Och så sjunger han:

N:o 2.

Andante.

(*talas*) Intet!
In - tet!

Derefter tittar han en stund igen i boken, så slår han ihop den med en obegriplig fart — men se då sjunger han:

N:o 3.

Moderato.

Allt! Allt! Allt!

Deraf ser man nyttan af böcker, man börjar med att kunna intet men slutar med allt! —

Just nu börjar det dagas. Gubben, som har sutit uppe hela natten, börjar sjelf se gubbar och känner sig slapp och ledsen vid lifvet. Han fattar ett raskt beslut och säger: det är så godt att göra slut påt med ens. Och så tar han fram en qvartersbutelj svafvelsyra eller stryknin, eller någe tocke der, och slår i en bögare åt sig. Men just som han ämnar ta sig första klunken, så hör man några glada lergükar, som varit ute på vift och hyflat undan hela natten och som tittat in genom fönstret till gubben, sjunga utanföre på gatan:

N:o 4.

Allegretto.

Till för - frisk - ning du - ger

Sill och porter och vin _____

Men när ma - gen

su - ger Fan må drie - ka stryk - nin!

Det der förargar doktorn, så att han skriker: »Mätte f-n ta er och mej med!» — och innan man vet ordet af, så ser man en lång kanalje bakom ländstolen, el-lande röd som en nybetsad dragkista och han sjunger (*härmor Willman*):

N:o 5.

Moderato.

Jag är här!

f

Säg hva-dan din häp-nad,

Jag är som mig an-står be-väp-nad med gull-smykad

drägt, gen - til som en sprätt Och med mynt i min
 fie - ka, Jag vet som en äd - ling mig skic - ka, Och
 der - för hvad höfves dig dar - - - - - ra?

Jag fråga' ändå madamen, som hade lånat sig en affisch, hvad det der kunde vara för en gynnare, och hon sad' att han hette »Midfastopelle», men jag hade allt mina egna tankar om 'en, jag, fast jag inte ville säga dem för att inte skrämma bort madamen, efter hon ändå ärligt betalt sin biljett. Nog af, Midfastopelle frågar doktorn: »Behöfver du pengar? — Nej! — »Vill du bli stadsfullmäktig?» — Nej! Vi ha hundra sådana förut och det är redan femtio för mycket. — »Vill du kanske bli kung?» — Nej jag tackar, jag hör till de nyliberala! — »Nå, hvad vill du då?» — Jag vill ha ungdom, säger doktorn:

N:o 6.

All:o moderato.

Ack, hör, heders - pap - - pa, Jag ung - - - dom vill
 cres — — —
 cen --- do
 ha. Jag flic - - - kor vill klap - pa Hvar-e - - - vi - ga da!

Jag flickor vill klap - pa Hvar-e - - - - vi - ga da'!

S:va

colla voce

Ingenting annat än det, säger Midfastopelle, det är den simplaste sak i verlden.
Men hvad fordrar du af mig tillbaka, frågar doktorn.

N:o 7.

Allegretto.

O - - - be - tyd-ligt! O - - - be -

p

tyd - lig!

svarar Pelle. Och så tar han fram en procentarrevers och ber att doktorn skall skrifva på borgen för honom. Men doktorn måtte ha blifvit lurad på borgen fört, ty han tycks inte vara riktigtt livvad för saken. Då slår Midfastopelle i händerna. Tvärt öppnar sig ett tittskåp på väggen och man ser ett fruntimmer, som sitter och spinner någon satans garn. Madamen trodde ändå att det var någon som slippit ut från inrättningen på norr, men jag förklara henne, att det var en »bättre» mamzell. Emellertid när tjufgubben får se flickan, blir han alldelens »verliebt-förälskad» i'na och skrifver tvärt under. — Och derpå ta' vi oss en »klar» säger Midfastopelle:

N:o 8.

Andante.

Music score for N:o 8, Andante. The score consists of four staves of music for voice and piano. The vocal part is in soprano C-clef, and the piano part is in bass F-clef. The key signature is A major (three sharps). The lyrics are in Swedish and are as follows:

Ty nu är det jag som bju-der dig bü - ga-ren
 töm-ma, Nu är det jag som be - står, ja, som be - står.
 D'ü jag som består. Ja, det är jag som be - står!

Och så dricker doktorn ur en stor »silberbläcka», som Midfastopelle räcker honom, och det har så'n verkan, att hvarteviga skäggstrå går af honom och nattrocken med. Sufflörn passar på och drar nattrocken ner i luckan' och gubben är tvärt förändrad till en ung gentil karl. Han gör några hyss med armarna så här (*härmars Arnoldsons gester*) och så sjunger han och Midfastopelle med full hals någonting förbannadt trefligt, men som jag inte kommer ihåg. — »När får jag träffa henne?» säger doktorn. »Än i dag,» svarar Pelle. »Skönt! Låt oss kila tyjrt!« Och så faller ridån.

N:o 9.

Allegro.

Och så blef den ak-ten slut, Så gen - tilt jag ej
 nånsin sett för - nt! Och vi - o - ler-na Och klar - net-ter-na
 gjor-de't al - - la fan så bra!

Se'n gick jag ner och tog mig en teatersmögås och en half »svagis».

Andra akten föreställer någon slags löfmarknad vid något värdshus utom sta'n, med skylten »Bacchus på tunnan». Der ser man både riksdagsmän, studenter och gesäller. Der dricka alla menniskor, som lif och anda ha', men de öfriga sjunga. Först sjunga studenterna:

N:o 10.

Allegretto.

The musical score consists of four staves of music. The top staff is for soprano, the second for alto, the third for tenor, and the bottom for bass. The lyrics are integrated into the vocal parts. The vocal parts begin with a measure of rest, followed by a melodic line. The lyrics are as follows:

Ö - lets frad - ga, druf - vans

blod Ger åt krop - pen friskt mod, Här ska' su - pas fri - ska

tag, su - pas friska tag, det lofvar jag.

Och så sjunga gesällerna:

N:o 11.

Med nästton.

Sön- och hög-tids - dag jag är fal-len För pö-litik, slags-mål o, skoj,
 Den som vä - gar muc-ka, ej - ej, Den ska' då tvärt få på skal - - len!

Det var några, som teg', och det var visst snickargesäller, för si, de å gentila karlar, som ha både bildning och polityr. Men se, nu komma doktorn och Midfastopelle in och då blir det straxt mera lif i spelet. Hvad har ni för er, gossar, frågar Pelle. Jaså, ni tycker om dans. Nå, då ska' ni få höra på fan, säger han — och så drar han 'stad med samma:

N:o 12.

Allegro maestoso.

Gyll-ne kalf - - - - ven är verl-dens

kung U - ti des - sa ti - der dy -
 p

- ra, In-gen kan be-ta - la hy -
 - ra Hvarken gammal el - ler ung! Hvar och
 8:va

en i put - - ten går: I put - ten

8:va

går, Enskilda banken blott be - står! Blott den be - står!

8:va

Men alla riksdagsmännerna, som visst är aktieegare i enskilda banken, bli då
topp tunner rasande, och reta upp studenterna mot Midfastopelle. En af studen-
terna drar sin värja, men klingen måtte inte vara gjord i Eskilstuna, för den går
i kras och i förargelsen sjunger studenten:

N:o 18.

Recit.

För djef - veln, min klin-ga sesistycken sprin-ga!

Ja, klingen springer och — hela sällskapet' springer med; men mycket längsamt, för att inte Midfastopelle skall tro att de if' alltför snarskrämda af sig, och för att de ska, få tid att sjunga en bit som är aldeles förbannadt treflig, men som jag nu inte kommer ihåg. — Midfastopelle gnuggar händerna och låts' som det regnar. Nu, herr doktor', säger han till Faust, nu skall ni se det blir luft i luckan. Och då kommer hela balletten indansande så här (*dansar under sången*):

N:o 14.

Vals.

The musical score consists of three staves of music in common time (indicated by '3/4') and G major (indicated by a sharp sign). The top staff is for the treble clef (G-clef) voice, the middle staff is for the bass clef (F-clef) voice, and the bottom staff is for the bass clef (F-clef) continuo or basso part. The lyrics are written below the notes in a cursive script. The first section of the song begins with the lyrics 'Vack - ra flic - - kors lät - - ta ska - - ra'. The second section begins with 'Kom till dan - sen, al - - la kom!', followed by 'Lät oss in - - te'. The third section begins with 'be - - nen spa - - ra, Spratt - la duk - - tigt och sväng om!'. The music concludes with a final section starting with a bass note.

Se till venster, säger Midfastopelle. Och doktoru ser till venster och i det samma kommer just in samma mamsell som satt och spann i första akten. »Skynda fram och passa på!» säger han och doktorn läter inte be sig två gånger. Som gentil kavaljer stiger han tvärt fram och språkar henne an:

N:o 15.

Andantino.

Men hon bor allt i familj, för hon gör en liten knyck på nacken och svarar:

»Behöfs ej, min herre, att ni gör er grön,

Ty jag är ej fröken och ej heller skön —

men här har ni annars mitt fotografikort. Adressen står på baksidan.» Skönt, säger doktorn, och stoppar kortet i fickan. — Och så börjar hela baletten vals igen men mycket fortare. Och så gick ridän ner (*sjunges*): »Och så blef den akten slut etc.» (se N:o 9). — Men si då så gick jag ut i korridoren för att köpa för tre skilling danska karameller och några pepparkakor. När jag kom in igen, så bjöd jag madamen på en, för att hon skulle lugna sig.

Tredje akten föreställer Margarethas sommarnöje på landet. Så snart ridån går opp, ser man en pojkvasker klättra öfver planket för att stjäla frukt. Och så sjunger han :

N:o 16. *Kupletter.*

Allegro.

The musical score consists of three staves of music in 6/8 time, labeled "Allegro." The first staff features a soprano vocal line with lyrics: "U - ti plommon jag är _____ så fas - - - ligt". The second staff contains a piano accompaniment with eighth-note chords. The third staff continues the piano accompaniment. The vocal line resumes in the fourth staff with the lyrics: "kär, Jag ej alls kan för - kla - - ra Hur det möj-ligt kan". The piano accompaniment continues in the fifth staff. The vocal line returns in the sixth staff with the lyrics: "va - - ra, Men i plommon jag är _____ så fas - - - ligt kär.". The piano accompaniment concludes in the seventh staff.

Men två ö - re per styc -- ke, det ä' myc - ke' för myc - - ke',

Derför kassan jag spar — och gra - - tis dem tar!

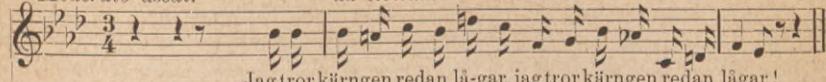
Och så stoppar hán fickorna fulla och lägger på schappen. — Straxt derafter komma doktorn och Pelle, och så gå de sin väg igen, sedan de lemnat qvar ett sockerskrin, som mamsellen skall ha. Nu kommer mamsell Margaretha — och hennes moster Marha, som hon bjudit på förmiddagskaffe, är också med; när de begge få se sockerskrinet, så bli de så lifvade, så lifvade. Och Margaretha sjunger:

N:o 17.

*Allegro.**Recit.*

Doktorn och Midfastopelle komma just i detsamma och så tar doktorn Margaretha under armen och säger, att han tycker om henne — och på samma sätt gör Pelle med mostern. Mostern blir då så grufligt förtjust och trycker Pelle, som dervid utropar (*härmrar Willman*):

N:o 18.

*Moderato assai.**ad libitum*

Jag tror kärngen redan lä-gar, jag tror kärngen redan lägar!

Och så gå de bort en stund. Men så snart de kommit tillbaka, går också doktorn och Margaretha bort. Och då blir det med ens så vackert mänsken. Och så ber Margaretha doktorn gå hem och lägga sig. Men doktorn kryper bakom busken, mens Margaretha sjunger:

N:o 19.

Andante.

Må-ne, du går bort så sak - ta, Men min
dok - tor går så fort! —

När Faust får höra det, blir han rakt vriden, förstås, och störtar genast fram och ropar:

N:o 20.

Mar - ga - - re - tha!

Dsing! säger pukslagarn och slår ihop ett par messingstallrikar i orkestern. Men nu ställer sig Midfastopelle bakom busken och skrattar så här:

N:o 21.

Allegro.

Ha ha ha ha ha ha! Saken nu iir rik-tigt klar, Nu

shall man se han stan-nar qvar. Ha ha ha! Ha ha ha!

Sa - ken nu är rik - tigt klar, ty dok-torn stannar qvar!

8va

Och så gick ridän ner. (*Sjunges*) »Och så blef den akten slut» etc., (*se N:o 9*).
Nu gick jag återigen ut och köpte mig ett glas vatten på en porslinstallrick för ett öre, och just som jag skulle till och betala det, så börja' fjerde akten.

I fjerde akten får man se Margaretha som sitter på kammare och spinner. Hon är alldelös som faster mins gamla kissemurre; bara hon sitter stilla, så spinner hon. Hon tycks vara fasligt »lässen» och väntar bara på doktorn. Hon vrider sina händer och ropar (*räknar på sina rockknappar*): Han kommer — han kommer inte — kommer — kommer inte! Men just i detsamma är det någon som kommer, men det är bara den der pojken, som tog plommorna i tredje akten. Han talar om för Margaretha att han fått smörj af en annan pojke, som tagit plommorna ifrån honom; men han är lika morsk för det och ger sig inte så lätt, säger han. Och så knyter han näfven, i byxfickan förstäs, och sen' gå de ut båda två. Nu vändes rummet ut och in i en hast, så att man får se torget utanföre. Det är just vid den tiden då paraden kommer. Den spelar den här marschen.

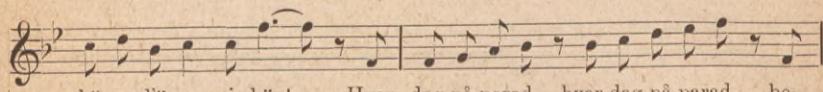
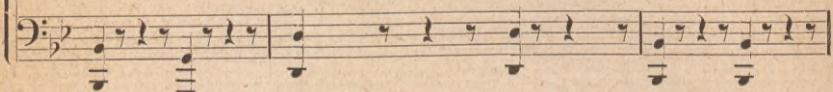
N:o 22.

Marsch.

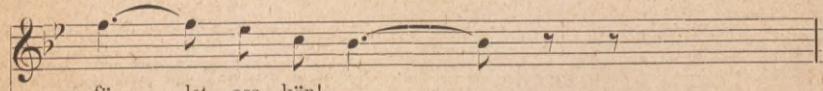
För krigarns ära Nu trumman rör!

Vi folk för - - fä - ra med fint ge - hör! Mus - - köt vi

bä-ra, d'å som sig bör! Hvar dag på parad, hvor dag på parad be-

fä - - - let oss kör! —

(Hyflar på hyfvelbänken i takt under sången.)

En gardist, som låg på andra sidan om madamen, ropete, när han fick höra marschen: »den der musiken har jag på mina fem fingrar — för den har Rosbecken satt ihop,» sad' han; och så bjöd han mig på en pris snus på köpet. Emellertid hade paraden gått förbi, men en af soldaterna, som fått permission, går in i ett stort hus vid torget. Nu komma doktorn och Midfastopelle, och Pelle har med sig en gitarr och börjar sjunga så här:

N:o 23.

Allegretto.

Flic-ka förrän bort du springer, Först du kys - sas

må, Kom ihåg, förr'n bort du springer, Först du kyssas må, först du kyssas

(Skrattar komiskt)

må. Ha, ha, ha, ha, ha-ha-ha-ha-ha-ha-ha-ha-ha-ha!

Men soldaten, som troligen ville ta sig en liten middagslur, men inte fått soffa i ro för sången, blir arg och kommer ut. Han får tag i gitarr'n och kastar den ut emellan »kolischerna» så att det säger smäck efter't. Midfastopelle och doktorn bli då ursinniga och så börjas ett allmänt gurgel. Till slut drar soldaten blankt och doktorn med. Men Pelle, som aldrig har annat än tjufknep för sig, petar oförnäkt till soldaten men's han fältar, så att han faller och dör ihjäl seis, under det han sjunger en mycket lång aria. För att han skall kunna hålla ut så mycket längre, så kommer en hel hop folk och tar'en under armarna. Till sist får de emellertid lof att bära ut honom och då faller ridän. Min granne — gardisten — tyckte att den akten var så förbaskadt »triolig», så han ville prompt bjuda mig på en liten pillekarnarkare inne i Vesterbergs krypin på fjärde raden. Tackar som bjuder, sad' jag, inte der — — — (sjunger):

N:o 24.

Maestoso.

Men der - ne - re. Men der - ne - - - re,

liffligare

Ja, der - ne - - - - re!

Och så gick vi ner på Lungmosen och tog oss hvor sin tretummare.
»Ja, så var den akten slut» etc. (se N:o 9).

I femte akten får man se Midfastopelles festvåning. Dit har alla mamsellerna vid baletten blifvit inbjudna och doktorn med. Först sjunga ballett-flickorna (*han dansar med groteska åtbörder under sången*):

N:o 25.

Maestoso.

The musical score consists of two staves of music in common time. The top staff uses a treble clef and the bottom staff uses a bass clef. The music is divided into measures by vertical bar lines. The lyrics are written below the notes in a cursive script. The first measure starts with a forte dynamic (f). The lyrics are: "Fort att be - - - nen nu rö - - - ra, Ty". The second measure begins with a piano dynamic (p). The lyrics are: "här är nö - - - jets hof! Låt oss dok - - torn för-". The third measure begins with a piano dynamic (p). The lyrics are: "fö - - - - - ra! Der - - - till vi ha fätt lof! —". The fourth measure begins with a piano dynamic (p). The lyrics are: "Och så be' de doktorn ta sig en tår på tand, under det de sjelfva ställa sig på ett ben och se förföriska ut, så här: (gör en komisk åtbörd i det han ställer sig på

ett ben). Men doktorn bryr sig inte om ballettflickorna, utan dänger bögarn i väggen och ger sig af ut — och se'n ser man honom bryta sig in i ett fängelse midt i natten. Andra brukar bryta sig ut derifrån, men han bryter sig in. Midfastopelle följer med — det förstår. I fängelset träffa de just på Margaretha, som under tiden har blifvit lite »vurmig» — så påstod madamen Åtminstone — men när hon sjunger, är hon inte så galen. Doktorn måste likväl hjälpa henne med en duett, som hon har svårt att komma ut med ensam; och ofvanpå det vill han krängla henne ut ur arresten, och Midfastopelle har lovat att vara med. Kaleschen, som han hyrt hos Käckens, står just utanför och väntar, eftersom han sjunger:

N:o 26.

Allegro.

Nu fort låt oss ki - - - la! Inge söl jag får
be! Mi - - na hä - - star fny - - - sa! Fortskyn - - - da att
ej oss po - li - - sen får se!

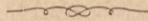
Men Margaretha tycker inte om att åka i hyrvagn. Midfastopelle, som hör buller i förstün, tror att polisen kommer, och vill ge sig af. Han drar i doktorn och doktorn drar i Margaretha. Men Margaretha drar sig los från begge två och börjar dras med döden i stället, och så fallen hon ner till golfvet sten död. Men i samma ögonblick bläser fängelsetaket sönder, och så kommer det en stor engel fram med ett blankt svärd och ger Midfastopelle en grundlig bastonad — »aldeles som majorn på mitt kompani — sa' gardisten . . . och en hel skrälldus med andra englar sitta på molntappar och bläss i trumpeter och basuner, så det hörs ända ut på Gustaf Adolfs torg, och orkestern hjälper också till. Och så var det slut på hela härligheten — och så gick ridån ner och så gick ljuskronan ner — och så gick jag ner — och så gick madamen och gardisten och alla de andra också ner; men när jag kom ut på gatan igen, så sad' jag så här för mig sjelf:

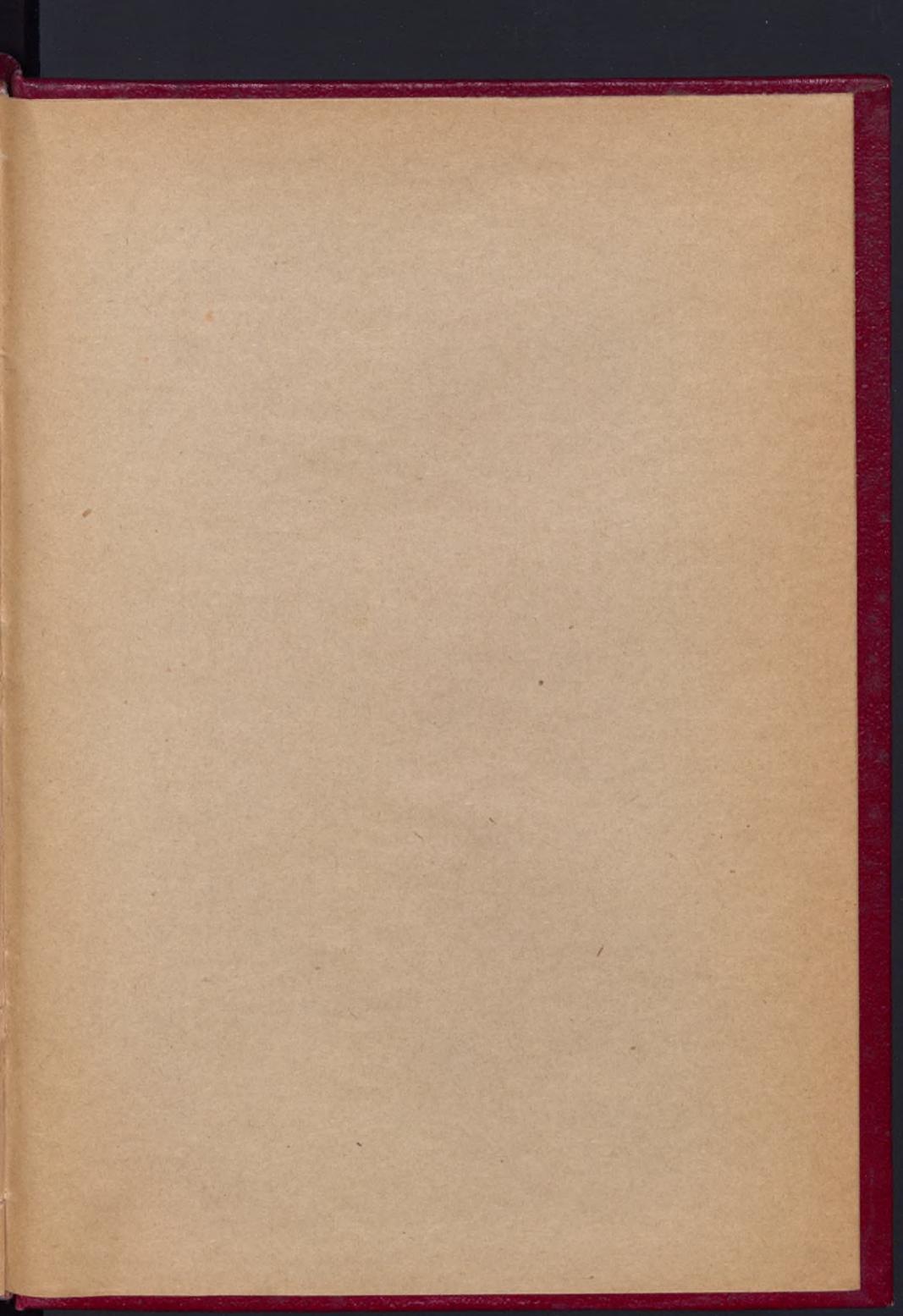
N:o 27. *Slutkuplett.**Moderato.*

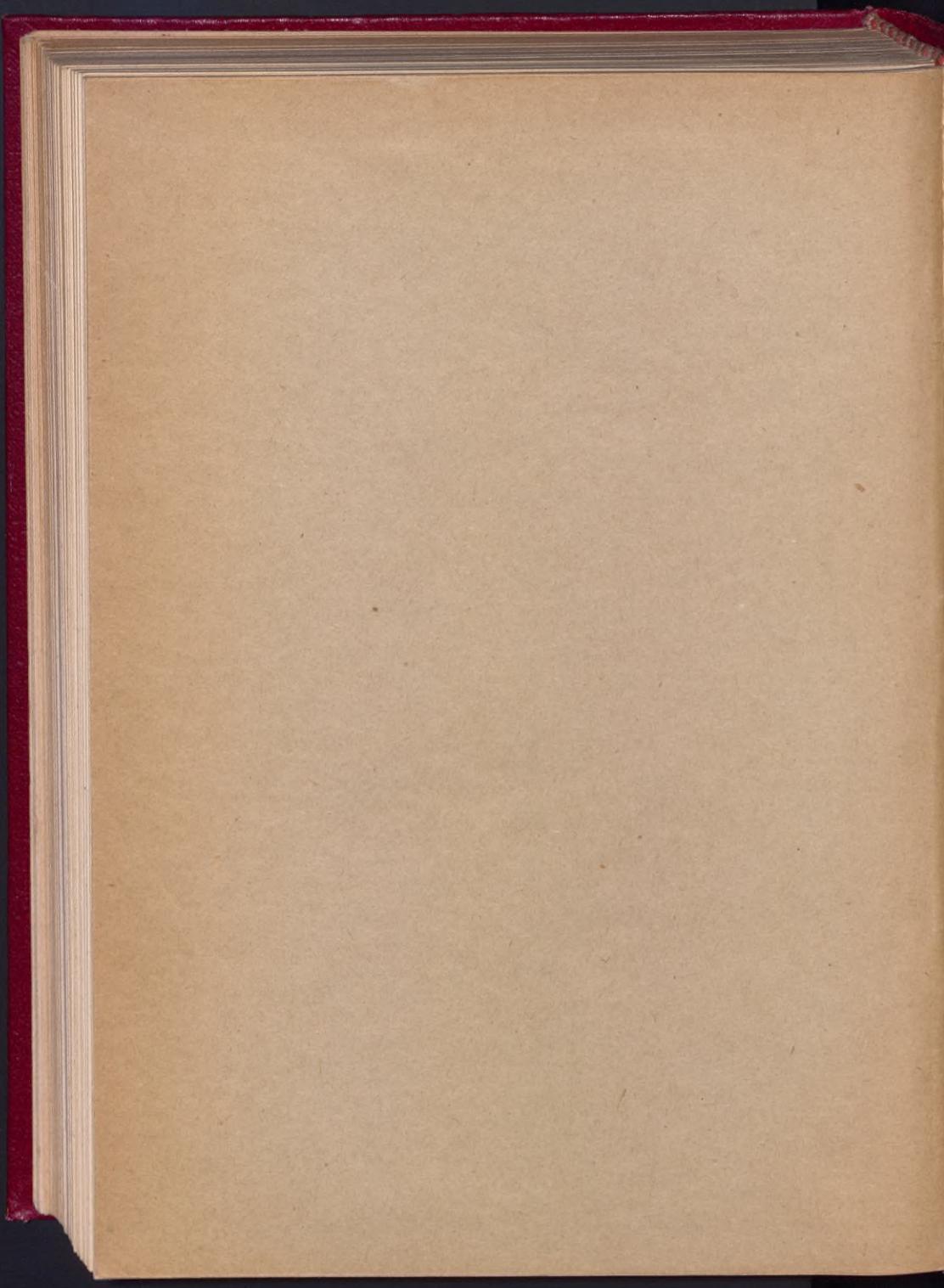
Vår kunglig, kunglig opra den ä' bra att ha' än-då, Ty

vill man, vill man sig rätt ro - ligt gö - - - - ra Och

A musical score for voice and piano. The vocal part is in treble clef, and the piano part is in bass clef. The music consists of three staves. The first staff contains lyrics in Swedish: "vill man Will-man se och Will-man hö - - - - ra, Så". The second staff continues the piano accompaniment. The third staff begins with lyrics: "bör, så bör man jemt på kunglig o - pran gå !". The piano part features a dynamic marking "f" (forte) in the middle of the third staff.

March 1-2
1961
Göteborg

6000136073

Göteborgs universitetsbibliotek

